

Pozor na doručování rozhodčích nálezů

Správné doručení rozhodčího nálezu ze strany rozhodčího soudu je zcela zásadní z pohledu jeho právní moci a vykonatelnosti. Jaký ale vlastně je správný způsob pro doručování rozhodčích nálezů? Co vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu a co říká aktuální právní úprava?

Před časem se objevila hned dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu, která se touto otázkou zabývala (konkrétně jde o rozhodnutí sp. zn. 26 Cdo 282/2014 ze dne 19. března 2014 a rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 3678/2013 ze dne 21. května 2014). V obou případech povinný během exekučního řízení uplatnil námitku, že rozhodčí nález, na základě kterého proti němu byla nařízena exekuce, není formálně vykonatelný, neboť při jeho doručování nebyl dodržen postup dle občanského soudního řádu a na místo do datové schránky bylo doručováno běžnou poštou.

Podle Nejvyššího soudu je při posuzování správného doručení ze strany rozhodčího soudu nejprve třeba zjistit, zda se strany sporu dohodly na způsobu doručování, jak jim umožňuje zákon č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Pokud strany takovou dohodu neuzavřely, je dle Nejvyššího soudu třeba vycházet z ustanovení občanského soudního řádu týkajících se doručování písemností. Občanský soudní řád upřednostňuje před jinými způsoby doručení (mimo doručování během jednání) doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Běžnou poštou je tedy možné doručovat až v případě, že není možné doručení do datové schránky – protože ji adresát například nemá zřízenou.

Rozhodčí soud ale na rozdíl od obecného soudu není orgánem veřejné moci. Pro komunikaci mezi rozhodčím soudem a stranou sporu prostřednictvím datových schránek tedy platí stejná pravidla, jako při komunikaci s fyzickými osobami, podnikajícími fyzickými osobami nebo právníckými osobami mezi sebou. Doručování ze strany rozhodčího soudu do datové schránky je tedy možné, pouze pokud takové doručení strana sporu na základě žádosti adresované Ministerstvu vnitra umožnila (tuto žádost lze podat po přihlášení do datové schránky kliknutím na volbu "povolit příjem poštovních datových zpráv").

Úspěšné doručení rozhodčího nálezu klasickou poštou tak bylo Nejvyššího soudu možné pouze pokud (i) se strany nedohodly na způsobu doručování a (ii) adresát buďto datovou schránku zřízenou vůbec nemá nebo příjem poštovních datových zpráv neumožnil.

Do tohoto stavu ale přinesl zákon č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva, nové nejasnosti. Na základě této novely nyní zákon o rozhodčím řízení obsahuje svá vlastní ustanovení ohledně způsobu doručování. Podle těchto pravidel má rozhodce doručovat písemnost (i) na adresu datové schránky, není-li to možné, pak (ii) na elektronickou adresu, kterou adresát rozhodci sdělil nebo kterou určil jako doručovací v rozhodčí smlouvě nebo, není-li možný žádný z těchto způsobů, (iii) na jinou, tedy nikoli elektronickou adresu, kterou adresát rozhodci sdělil nebo kterou určil jako doručovací v rozhodčí smlouvě.

Zákon o rozhodčím řízení tak uvádí, že na adresu, kterou adresát "určil jako doručovací v rozhodčí smlouvě", má rozhodčí soud doručovat až v případě, kdy nelze doručit do datové schránky. Zároveň ale zákon i nadále umožňuje, aby se strany dohodly na postupu, kterým mají rozhodci vést řízení, přičemž způsob doručování je jednou z oblastí, které touto dohodou lze upravit. Ze znění zákona (a ani důvodová zpráva v tomto nepomáhá) tedy není zcela jasné, zda má dohoda stran i nadále přednost před zákonnou úpravou (což dle Nejvyššího soudu platilo za situace, kdy bylo třeba použít ustanovení občanského soudního řádu), nebo zda současná právní úprava upřednostňuje doručení do datové schránky, přestože si strany dohodly něco jiného.

Otevírá se tak prostor pro to, aby povinný během exekučního řízení vznášel námitky ohledně nesprávného doručení rozhodčího nálezu, protože byl doručen na adresu určenou k doručování v rozhodčí smlouvě, ačkoli měl adresát zřízen datovou schránku s povoleným příjmem poštovních datových zpráv. To může mít zcela zásadní vliv

na čas, v jakém bude možné vymoci plnění přiznané rozhodčím nálezem.

V rámci vyjednávání o rozhodčí doložce je proto třeba věnovat zvýšenou pozornost smluvní úpravě doručování v rámci rozhodčího řízení, případně z dohody stran na postupu, kterým mají rozhodci vést řízení, otázku doručování zcela vyloučit.

Podobně jako u celé řady dalších nejasností spojených se současnou úpravou, i zde lze očekávat, že vyjasnění situace nastane až po novém přezkumu této otázky ze strany Nejvyššího soudu. Již nyní je ale možné činit kroky, které mohou výrazně snížit riziko námitky nesprávného doručení rozhodčího nálezu.

Kontaktní osoby

Jindřich Arabasz
Counsel

T: +420 222 555 222
M: +420 731 471 439
E: jindrich.arabasz
@cliffordchance.com

Vladimír Rýlich
Seniorní advokát

T: +420 222 555 222
M: +420 731 471 436
E: vladimir.rylich
@cliffordchance.com

Jan Dobrý
Advokát

T: +420 222 555 222
M: +420 737 615 575
E: jan.dobry
@cliffordchance.com

Účelem tohoto shrnutí není pokrýt všechny významné otázky ani všechny jednotlivé aspekty oblastí, kterým se věnuje. Rovněž není jeho účelem poskytovat právní ani jiné poradenství.

www.cliffordchance.com

Clifford Chance, Jungmannova Plaza, Jungmannova 24, 110 00
Praha 1, Česká republika

© Clifford Chance 2016

Abu Dhabi ■ Amsterdam ■ Bangkok ■ Barcelona ■ Beijing ■ Brussels ■ Bucharest ■ Casablanca ■ Doha ■ Dubai ■ Düsseldorf ■ Frankfurt ■ Hong Kong ■ Istanbul ■ Jakarta* ■ London ■ Luxembourg ■ Madrid ■ Milan ■ Moscow ■ Munich ■ New York ■ Paris ■ Perth ■ Prague ■ Riyadh ■ Rome ■ São Paulo ■ Seoul ■ Shanghai ■ Singapore ■ Sydney ■ Tokyo ■ Warsaw ■ Washington, D.C.

*Linda Widyati & Partners in association with Clifford Chance.

Clifford Chance has a best friends relationship with Redcliffe Partners in Ukraine.